

[Gudme.]

for at kunne betale besværet med at opkræve skatten. Men selve administrationen af våbentilladelserne, koster den virkelig 2 mill. kr.? Vi vil gerne have lejlighed til at bedømme justitsministeriets skøn i så henseende, og har man skønnet for rigeligt, er der ingen grund til, at man skal kræve mere op, end den reelle udgift er.

I den forbindelse vil vi gerne have lejlighed til også at drøfte spørgsmålet om varigheden af disse tilladelser. Så vidt jeg ved, er nogle tilladelser tidsubegrænsede, i bemærkningerne til lovforslaget tales der om, at andre er 5-årige og nogle er 2-årige. Der er jo en sammenhæng imellem de 100 kr. for 5-årige og 50 kr. for 2-årige tilladelser, man nu vil opkræve, og så varigheden, og derfor vil vi gerne have lejlighed til at drøfte, om såvel de tidsubegrænsede som de 5-årige og de 2-årige tilladelser er det rigtige valg.

Med hensyn til det tredje og sidste i lovforslaget, de antikke våben, som ikke er helt antikke, men efter omstændighederne dødsfarlige våben på linje med moderne våben, er vi helt enige med lovforslaget. Den fortolkning, som justitsministeriet har anlagt, hvor man har sagt, at sådanne udefra kommende våben skal omfattes af våbenloven, er efter vor opfattelse rigtig, og når ombudsmanden har sat et spørgsmålstejn ved fortolkningens klarhed, synes vi, det må være rigtigt, at vi nu får en lovændring, der gør hjemmelen helt krystalklar. Det sker nu på tilsyneladende hensigtsmæssig måde med den tilføjelse, man foreslår til loven.

Når disse bemærkninger er gjort, vil jeg gerne tilføje, at vi har her at gøre med en lov, hvor restriktioner — der ellers normalt af et stort flertal i befolkningen betragtes som noget, man skal være varsom med — nok har befolkningens sympati. For skydevåben kan bruges, men de kan også misbruges, og vi ser dagligt ude i den store verden — men desværre også hjemme i vor egen, mindre — begivenheder, hvor skydevåben misbruges, begivenheder, der fylder os alle sammen med gru. Derfor er en restriktiv våbenlov et måske kun beskedent middel, men dog et middel til at modvirke en ulovlig våbenanvendelse. Vi har ikke i Danmark som i USA et dogme om, at våbenbesiddelse er den frie borgers ret, tværtimod, vi har

den opfattelse, at folk skal have en rimelig grund for at få lov at besidde et våben.

Men hvor effektiv er den kontrol, som udøves på grundlag af våbenloven? Hvilke muligheder har man i praksis for at skille de uønskede våbentilladelser fra, den uønskede våbenbesiddelse? Vi vil gerne under udvalgsbehandlingen bede ministeren give en redegørelse for den praksis, som man anvender fra politiets og justitsministeriets side, og specielt vil vi gerne have at vide: i hvilke tilfælde nægter man en våbentilladelse, og kan vi regne med, at disse nægtelser virkelig er en hjælp til, at den ulovlige våbenbesiddelse forhindres?

Det vil i denne forbindelse måske også være rigtigt at spørge: hvilke praktiske erfaringer høstede man med den frit lejdeordning, man for en del år siden gennemførte, hvor vel i særlig grad de ulovlige våben, som var kommet ud under besættelsestiden, gerne skulle tilbage til sikker forvaring? Også disse erfaringer vil vi gerne høre lidt om.

Hvis vi ved at høre om dette under udvalgsbehandlingen støder på noget, der måske kunne nødvendiggøre en stramning af våbenlovens enkeltbestemmelser, så vil vi også gerne medvirke hertil.

Kurt Brauer: Jeg har ikke helt så meget skud i bøssen som den konservative ordfører, men jeg har alligevel trods alt nogle betænkeligheder at fremføre i anledning af dette lovforslag.

Den første bestemmelse af egentlig indholdsmæssig art er bestemmelsen om, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at våben over en bestemt alder er undtaget fra forbuddet. Det forekommer mig at være en glimrende tydeliggørelse af loven. De stedfundne omgælder af lovens oprindelige mening kan vi ikke være tjent med. Jeg finder det ganske rimeligt, at ministeren må have denne helt sikre baggrund for sin fortolkning til fremme af de synspunkter, som vi vist alle deler her i salen.

Men når det kommer til den næste bestemmelse om, at justitsministeren skal kunne fastsætte gebyrer for udstedelse af tilladelser i henhold til denne lov, så bliver socialistisk folkeparti betænkelig. Der er nævnt et rundt tal, og runde tal gør mig